

κατὰ τοῦτο ἡ Νεάπολις, ἥτις ἂν καὶ ἦτο τοῦ πολέμου τὸ θέατρον, ἐξηλθεν ὁμως οὐχὶ πολὺ ἄπορος καὶ δυστυχὴς ἐκ τοῦ ἀγῶνος. Διότι οἱ μὲν Γάλλοι ἀναχωροῦντες ἐκ τινος τόπου ἀφίνουσιν αὐτόθι σπέρματα συνεχοῦς καὶ εἰς τὸ ἐπὶ προόδου, οἱ δὲ Ἀγγλοὶ τὴν μὴμην μόνον τῆς κατοχῆς. Ὅθιν τῷ 1815 ἡ Σικελία διετέλει πραγματικῶς ἐτι δυστυχὴς, ἂν καὶ τὸ οὗσημα τῆς ὑπαρχικῆς τάξεως ὑπῆρχεν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1812 κατηργημένον.

Ἐκτοτε προβαίνει μὲν ἡ Σικελία, κατὰ λόγον ὁμως τῆς συμβάσεως καθυστέρητος· διότι ιδέχθη βραδύτερον καὶ τὰς νέας μεταρρυθμίσεις. Ἐνεκα τούτου σώζονται ἐτι πλείοντα τοῦ δέοντος μοναστήρια ἐν αὐτῇ δηλ. 658 καὶ 16000 καλόγηροι. Ἐὰν δὲ συμπεριλάβωμεν ἐνταῦθα καὶ τῶν γυναικῶν τὰ μοναστικὰ καταγῶγια, ἴσως εὐρωμὲν 15 χιλιάδας μοναχοῦς εἰς 2,000,000 ἀνθρώπων. Καὶ ὁμως αὐξάνει μὲν ὁ πληθυσμὸς, προάγεται δὲ ὁπωσοῦν καὶ ἡ ναυτιλία.

Οὕτω καρποροῦσι πάντοτε καὶ πανταχοῦ τὰ πολιτικά δόγματα τῆς Γαλλίας. Εὐτυχεῖς ὁμως οἱ λαοὶ, ὅπου ἀντὶ τὰ σκορπισθῶσιν ὡς βίαιος καὶ βαγδαῖος χεῖμαρρος εἰσδύουσι κατ' ὀλίγον καὶ ἡρέμα μέχρι βάθους ὡς νάματα καθαρᾶς πηγῆς.

Περιεκόπησον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ θέλεις ἰδεῖν, ὅτι παντοῦ τὸ Γαλλικὸν πνεῦμα ἐνεργεῖ· αὐτὸ μεταρρυθμίζει τὸ κοινοβούλιον τῆς Ἀγγλίας· αὐτὸ ἀνεκαίνισσε τὴν κοινωνίαν τῆς Γερμανίας, καὶ ἀπῆλλαξεν ἐκ τῶν δεσμῶν τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον· αὐτὸ διατηρεῖ εἰς ἰσορροπίαν τὰ μικρὰ κράτη, τὰ ὅποια παρήγαγεν ὡς ἀντίσταθμον τῶν μεγάλων· αὐτὸ ἐπικρατεῖ ὡς παγκόσμιον φρόνημα διὰ τῆς συγκοινωνίας τῶν ἔξω καὶ τῶν αἰσθημάτων· αὐτὸ εὐρίσκεται καὶ εἰς τὴν Ανατολήν, ὅπου τῆς μὲν Αἰγύπτου τοῦ Μαχαλούκους κατέστρεψε, ἀνεκούριος δὲ τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς, καὶ μόνην σωτηρίας ἄγκυραν ἐγκαταλείπει εἰς τὸν ἐσχατὸν διάδοχον τοῦ Β. Μωαμέτ· τὴν ἀναγόμευσιν τοῦ γενικοῦ καὶ θεσπεσίου νόμου τῆς πολιτικῆς ἰσότητος, τὴν ὁποίαν ἀποδιοπομπεῖται τὸ κράνιον.

Ἀλλὰ συντελουμένων τούτων τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης, παρήλθεν ἄρ' γε ἀνεπιστρεπτὶ ὁ καιρὸς τοῦ πολέμου; Φεῦ! τὰ πράγματα αὐτὰ κηρύττουσι τὸ ἐναντίον ὡς ἀλήθειαν· ἐπειδὴ διαμένουσιν εἰσέτι πολλὰ ἀνωμαλίας, κυριεῖ δὲ ὑπὲρ τὸ δέον πολλαχοῦ ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο μάλιστα ἐπιθυμοῦμεν νὰ καθαρισθῇ ὁ αἶσος ἐκ τοῦ ἀχύρου ὅσον τάχιστα, νὰ ἐπικρατήσῃ δὲ ἡ δικαιοσύνη ἐνισχυομένη διὰ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀδιακόπως εἰς τὴν κοινὴν εὐημερίαν ἀποβλέπουσα.

Léonée de Lavergne

Μετάφρ.

I. N. Λεβαδεύς.

ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ.

— — —

Ὑπάρχουσιν ἄρ' γε ἄνθρωποι ὑπερβαίνοντες τοὺς ἄλλους κατὰ τὸ πλώριον ἀνίστημα; Ἐκίς τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τῆς μυθολογίας καὶ τῶν γεωγράφων ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς περὶ τῶν Γιγάντων καὶ τοῦ Γολιάθ, τὸν ὅποιον κατεπάλασεν ὁ Δαβὶδ. Ἀλλὰ σώζεται εἰσέτι καὶ δόλοκληρος γενιά ἀγρίων εἰς τὴν νότιον Ἀμερικὴν, οἱ λεγόμενοι Παταγῶνες. Οἱ λαοὶ οὗτοι ζῶσι νομαδικῶς ὡς ἄγριοι, ὁ δὲ ζῆλος τοῦ χριστιανισμοῦ δὲν κατῴρωσε μέχρι τοῦδε νὰ τοὺς ἐξημερώσῃ· ἐπειδὴ οἱ κερμθέντες ἐκεῖ κατὰ τὸ 1850 ἱεραπόστολοι πάντες κατεστράφησαν.

Πρὶν καταντήσῃ ἐπιδημικὸς ὁ πυρετὸς τοῦ χρυσοῦ τῆς Καλλιφευρνίας, ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ λιμένος New Bedford εἰκοσιπέντε τυχδιώχται ἐπὶ τοῦ ταχυνοτουμένου πλοίου Ἰωάννου Ἀλλύν· ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀκρωτήριον Χόρν ἐπαπειλεῖ μεγάλους κινδύνους εἰς τοὺς κάμπτοντας αὐτὸ, οἱ χρυσοθῆραι πλωτῆρες ἀπεφάσαν νὰ διέλθωσι τὸν Μαγελλανικὸν πορθμόν. (1)

Τὸ πλοῖον ἀπέπλευσε τὴν 13 Φεβρ. Καὶ εἰς πολλὰς μὲν ἡμέρας ὁ ἄνεμος ἦτο εὐδίας, ἐξαίφνης ὁμως παρετήρησαν ὅτι λειπὸν τινα ἐξάρτια. Τότε οἱ ἀνυπόμονοι ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ἤθελον νὰ προχωρήσωσιν· ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία ἀπεφάσισε νὰ προσορμισθῶσιν εἰς τὸν πλησιέστατον λιμένα. Διὰ τοῦτο ὁ πηδαλιούχος ἐστρεψε τὴν πρῶραν πρὸς τὸ Φερναμπουκ (2) καὶ ἤγκυροβόλησεν εἰς τὸν ἐξώτερον αὐτοῦ ὅρμον τῇ 25 Μαρτ.

(1) Ὁ Μαγελλανικὸς πορθμὸς κείμενος κατὰ τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς χωρίζει τὴν νῆσον τοῦ Πυρὸς λεγομένην ἐκ τῆς Παταγωνίας κειμένης τελευταίας ἐπὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἡπείρου καὶ ἀνεκαλύφθη παρὰ τοῦ Μαγελλάν τῷ 1520. Τὸ δὲ ἀκρωτήριο Χόρν, ἡ Κεράτειον ὑπάρχει ἡ νοτιωτάτη ἐσχατιὰ, καθὼς τὸ Ταϊραντ τῆς Πελοποννησοῦ συμβαίνουσι δὲ καὶ αὐτόθι τρομεραὶ τρικυμῖαι.

Μετὰ τὴν Παταγωνίαν προχωροῦντες πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦ ἰσμοῦ τοῦ Παραμᾶ, ὅστις χωρίζει τὴν νότιον ἀπὸ τῆς ἀρκτικής Ἀμερικῆς εὐρίσκομεν ἀλληλοδιαδόχως τὰς ἐξῆς ἐπικρατείας· κατὰ πρόσωπον μὲν τὴν Παραγουάνην, τὴν Λαπλάταν, τὴν Βρασιλίαν καὶ Βενεζουέλαν, ἐκ δεξιῶν δὲ τὴν Οὐρουγουάνην καὶ πάλιν τὴν Βρασιλίαν καὶ τὴν Γονέαν, ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὴν Χιλὴν, τὴν Βολιβίαν, τὸ Περού, τὴν Κολομβίαν, καὶ τὴν νῆσαν Γρενάδα. Σ. Μ.

(2) Ἐκ τῆς πόλεως μάλιστα ταύτης ἐξάγεται τὸ ἀριστον Βρασιλιανὸν ξύλον, εἴτε μπακάμη, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦτο καὶ Φερναμβούχειον λέγεται. Τὸ δένδρον ὑφύεται ὡς ὄρνις, γέρει ἄρθη ἐρυθρὰ καὶ εἶσοςμα, γνέται δὲ ἐπὶ τῶν βράχων. Σ. Μ.